

## KÖRLEVÉL

VIII. évf. 28. szám, 2003. december

### 2003. karácsonyán



Karácsonyvárás, advent, készülődés, sok elfoglaltság, rohanás, bevásárlás, sorbaállás, „de sok mindent kéne még vennem”- „nem is veszek senkinek semmit”, karácsonyi üdvözlőlapok, szentes-te, karácsonyfa, gyertyák, mákosbejgli, szaloncukor, télapó, ajándékok, fekete karácsony / fehér karácsony, együtt / egyedül, távol a családtól, együtt a családdal, munkahelyen / otthon, izgalom, idegesség, megkönnyebbülés, szeretet, béke, „Mennyből az angyal...”, kis Jézus, jászol, Bethlehem, „Csendes éj, szentséges éj...” - kinek mi jut eszébe, amikor meghallja a *karácsony* szót.

Minden magyar embernek van fogalma arról, mit jelent a karácsony - hiszen a reálszocializmus idején uralkodó ateista ideológiai környezet ellenére mégiscsak keresztény/keresztényen kultúrkörben vagy annak vonzatában nőttünk fel, bármilyen vékony felületi réteg is volt az sokak számára. Az egyéni családi körülményekből következően persze mindenkinek külön-külön saját tartalommal telítődik meg az ünnep. Mindegyikünknek van valamilyen emléke, ha élete minden karácsonyáról nem is, de legalábbis egyes átél, megélt karácsonyokról.

Sokaknak közülünk emlékképeink első sorában kiemelkedő helyen gyermekkorunk karácsonyai helyezkednek el. Gyermekkorunkban a családi hagyományok szerint töltöttük a karácsonyt - hiszen mi magyarok családonként, vidékenként, (elszakadt) országgrészenként, különböző egyházi hagyományokkal és gyakorlattal (vagy azok nélkül), de mindenesetre saját családi szokások és éttrend szerint ünnepelünk.

Annak ellenére, hogy országszerte sok közös hagyományunk van, nekünk mégisincs olyan „szigorú szabályok szerint rögzített”, egy nemzeti kaptafára kialakított, időre beprogramozott karácsonyi ünneplési formánk mint a finneknek (sült sonka, mustár, tepsiben sült karórépa, burgonya és sárgarépa, lúgos hal, rosolli-saláta, szilvaszós, karácsonyi tejberizs, stb. mellett).

Miért is ünnepeljük a karácsonyt? Nem titok az, de gyermekkorunkban talán egyeseket mégis a kommunista tanítónéni „világosított fel” az iskolában, hogy a *szeretet ünnepe* ez (ő sem tudott mást mondani). Ma már senki magyarnak nem kell megmagyarázni, hogy a karácsony valójában Jézus Krisztus születésének az ünnepnapja, a bensőséges családi ünnepen túlmenően elsősorban keresztény/keresztényen ünnep, amely ugyanakkor egybeesik a téli napfordulóval. Kevesen vannak tudatában annak, hogy a magyar *karácsony* szó etimológiája az ószláv *korcsun* szóra vezet vissza, amely lépőt, átlépőt, fordulónapot jelentett. Ez utal a téli napfordulóra ill. az új évbe való átlépésre.

A karácsony ünnepe és fényét nem tudta kitörölni nagy ünnepeinek sorából, a magyar nép szívéből senki emberfia török basa, sem a legsötétebb kereszténygyűlölő párttitkár. Közöttünk magyarok között az év talán legjelentősebb ünnepének a 20. században is végig megmaradt a karácsony. Sok hajdan élő karácsonyi népszokást viszont csak hírből ismerünk, azokat (főleg ha vallási célzatúak voltak) sikerült a kommunista rendszernek mint ideológiai versenytársat, félretolni az útból. De a karácsony helyét - bármennyire is megpróbálták jelentőségét, tartalmát átmagyarázni és netalán csökkenteni - a legnagyobb erőfeszítések ellenére sem vette át sem április negyedik, sem május elseje (mégkevésbé november hetedik). Karácsony tartalmát, jelentését, jelentőségét az előző rendszer idején át lehetett fogalmazni - de eltörölni nem, csakúgy mint a Kölcsey-féle magyar himnuszt sem...

-hbh-

**Minden kedves tagtársunknak és olvasónknak békés és örömmel teljes karácsonyi ünnepeket valamint eredményekben gazdag, boldog új esztendőt kíván az FME vezetősége**



# Karácsonyi magyar népszokások



A lassan végéhez közeledő esztendő legfényesebb ünnepe a Karácsony. A keresztény világ apraja és nagyja lázasan, szívről és lélekről készül a fogadására. Ebben az évenként megismétlődő készülődésben észrevétlenül kialakulnak a saját ünnepváró szokásaink, nem feledve mindazt, amit szüleink, nagyszüleink ránk hagyományoztak.

Ezúttal - a teljesség igénye nélkül - nagyobb közösségünk, a magyarság karácsonyhoz fűződő népszokásairól szeretnék szólni.

**Karácsony (december 24.)** estéje, vigíliája (más néven karácsony böjtje, szenteste), számos hiedelmet vonz maga köré. Ezen a napon tilos volt erdőn, mezőn tevékenykedni, mindenki csak a ház körül dolgozott. Tilos volt kölcsönadni és kölcsönkérni, mert az elvitte a gazda hasznát. Ugyanígy nem volt tanácsos varrni, foltozni, nehogy hályog legyen a gazdasszony szemén. A jó szaporulatot segítette, ha lencsét főztek a jószágnak, vagy ha megvergették őket. Ha az állatok ezen a napon bal oldalukon feküdtek, hosszú, hideg télre lehetett számítani. A karácsony ünnepi rendjében különböző korú hagyományelemek ötvöződtek. Legtöbbjük a téli napfordulóhoz kapcsolódik, és a vegetáció, az emberi boldogulás, egészség érdekeit szolgálják, és elriasztják a halál, a betegség démonait. A mágikus és liturgikus cselekmények pedig az újesztendő fordulatait hivatottak befolyásolni.

Erre az archaikus alaprétgre épült rá a kereszténység misztikus világa, és immár egyékvácsolódva alkotják az ünnep csodálatos szokásrendjét.

Karácsony szimbolikájának egyik nélkülözhetetlen eleme a **karácsonyfa**. Eredetét egy mosoni népmonda így magyarázza: Amikor Krisztus Urunk a Földön járt, bújdosnia kellett. Üldözői elől egy sűrű lombú fa alá akart elbújni, de a fa így szólt hozzá: menj tovább, mert veled együtt engem is elpusztítanak. Más fák sem fogadták be. Ám a fenyőfa elbújtatta, ágaival betakarta. Jézus így megmenekült. Hálából megáldotta fenyőfát, hogy lombját soha ne hullassa, akkor is viruljon, mikor a többi elhervad, legyen délceg és éljen meg mindenütt, legyen az emberek öröme, amikor Jézust ünneplik. A fenyőfaállítás a magyarság körében bécsi mintára terjedt el. A karácsonyfa elsősorban archaikus formában tavaszigéző szimbólum volt (Bálint Sándor). Az élet és tudás fájának képzetkörével fonódott össze.

A karácsonyfára díszként kerülő **almának** sokféle mágikus szerepet tulajdonítottak. A palócoknál például egy almát annyi felé vágtak, ahányan voltak a családban, s mindenki kapott belőle, hogy összetartson a család; vagy ha valaki eltévedne, hazataláljon. Ugyanakkor a tudás fájának gyümölcse, s egyben a megígért megváltás kegyelmére is utal. A fára rakott angyalhaj a bibliai kígyót szimbolizálja a bűnbeesés idejéből. Az ünnep egyik jelentős eleme a **karácsonyi asztal**. Az archaikus hit szerint az asztalnál megjelennek a halott ősök is. Az abrosz a karácsonyi asztal bűvös erejét veszi át. A szegedi tájon a beteg embert, jószágot vele simogatták.

Karácsony gazdag hagyományvilágának emlékei közé tartozik a **betlehemezés**. Ez dramatikus játék, amelyet eredetileg templomokban vagyok azok előtt adtak elő. A játék Jézus születésének fontosabb eseményeit mutatja be a Biblia alapján. Betlehemezni általában karácsony délutánján indultak a fiatalok, és késő estig sorba járták a falu portáit. Szereplők: Mária, József, pásztorok, angyalok. A betlehemezés fontos kelléke egy kis templom. A betlehemi esemény előadásának másik módja a **bábtáncoltatás**. Ez főleg a Balaton déli részén élő katolikusok között, Szatmár megye református falvaiban volt elterjedt. Jézus születésének mozzanatait mutatták így be.

A **regölés** a télközépi, karácsonyi, újévi köszöntés Európában ismert szokásának magyar változata. Ilyenkor a gyermekek, legények vagy felnőtt férfiak házról házra menve bőséget, boldogságot kívánnak a következő évre. Nyelvészeink szerint a regölés név finnugor eredetű, és etimológiailag összefügg a régi magyarok sámánjainak eksztázisba esésével.

December 26-27-én **köszöntik** a magyar falvakban az Istvánokat és a Jánosokat. Tekintettel arra, hogy e két férfinév igen

ciklus fontos része: baráti ünneplő alkalom, mikor az ismerősök népszerű, az István- és János-napi köszöntés a karácsonyi ünnepi meglátogatják egymást, és a terített asztal mellett elszórákoznak.

Az **aprószentek** napja december 28-ra esik. Sok helyen vesszöböl font korbáccsal megcsapkodják a lányokat, hogy egészségesek, szépek legyenek. A vesszőzés Győr-Sopron megyében a legényavatással kapcsolódik össze.

A **hejgetés** (dec. 31.) a moldvai csángók között ismert szokás. Célja az új esztendőben a gabona, a kenyér mágikus úton való biztosítása. Résztevői legények, akik elsősorban a lányos házakat keresik fel. A mondókát ostorok csattogása, harangszó, furulya, dob és a köcsögdudához hasonló **bika** hangja kísérte. A hejgetés a búza élettörténetét mondja el a mag elvetésétől a kenyér elkészültéig.

(Richter Zsófia)



## Visszatekintő

Az idei sikeres programok sorozata ősszel is folytatódott, résztvevőkben szerencsére nem volt hiány!

A **Vikinges kiscsavargáson** okt. 18-19-én ugyan kevesebben voltunk mint a tavaly, de a remek hangulatot ez nem befolyásolta! Az idén a Viking Line nem szervezett magyar heteket, és az idei kisebb létszám minden bizonnyal ennek volt következménye. Ettől függetlenül, a magyaros hangulat szépen megteremtődött, főleg amikor 23 óra körül, korgó hassal, azon vettük észre magunkat hogy a hajón már minden vendéglő és étkezőhely bezárt...

Erre aztán, - mint varázsszóra - össze is gyűlt a csapat egykettőre az éjjelibár sarkában, az egyetlen lehetséges étkezőpont előtt, ahol 23 óra után "nájlonpizzákat" és "nájlonmakkarakát" fogyasztottunk ipari mennyiségben...

Nemhiába a régi közmondás, miszerint: "A legjobb fűszer a világon az éhség..."



No, de aztán egy pár hétre rá, nov. 9-én, szerencsére jött a jalasjárvi **Birkabuli**. Ott aztán házigazdáink, - Lendvay Zsóka és Laci-jóvoltából, bőven pótolhattuk is a vikinges kulináris sérelmeket! Az asztal roskadozott a finomabbnál-finomabb falatoktól... Zsókaék még egy ügyes kis műsorról is gondoskodtak: Egy helybeli finn harmónikavirtuóz barátjuk mindenféle muzeális korú harmonikákon játszott nekünk finn zenéket, hihetetlen hangzásokat csalva elő azokból az özőnvi előtti hangszerekből!

Egyébként meggyőződésem hogy ezen a bulin felállítottuk a magyarok (legalábbis a finnországi magyarok) szaunarekordját is! A 2 x 3 méteres szaunában ugyanis 16-an voltunk egyszerre, huzamosabb ideig! Mivel a területről kb. 1 m<sup>2</sup>-t a kályha foglalt el, akkor ez annyi mint 0,3 m<sup>2</sup> per koponya!

De megdőlt ott egy másik szaunarekord is: a zajsint! (El tudtok képzelni egy olyan kicsi szaunát ahol 16 ember egyszerre próbál mindenkit túbeszélni?)



Alighogy sikerült lefogyni a Jalasjärvi-ben felszedett kilókat, december elején a **Mikulás** kopogtatott az ajtókon... Jobban mondva többször is kopogtatott, mert az idén három városba is jött a magyar Mikulás: december 5-én Turkuba, 6-án Espooba, 7-én pedig Tamperébe. Közel 100 gyermeknek hozott csomagot! Újtára elkísérte egy igazi mesemondó is, Kóka Rozália, akinek kiutaztatását a Magyar Kulturális Központnak köszönhetjük. Reméljük, sok gyermeknek sikerült szép, emlékezetes estét szerezni....

# ARCÉLEK



## **Kérlek, mutakozz be röviden.**

Veress Zoltán vagyok, 1974-ben születtem Székelyudvarhelyen.

Azóta három helyen éltem huzamosabb ideig: szülővárosomban, Kolozsváron és Espooban. Udvarhely az otthont jelenti, Kolozsvár pedig az egyetemen eltöltött évek miatt marad kedves számomra.

Három éve keltünk egybe feleségemmel,

van egy másfél éves kislányunk. 2000 nyarával kezdve Espooban telnek napjaink.

## **Miként kerültél Finnországba?**

Munkahely ürügyén. Sok ismerős itt dolgozott már, amikor idejöttem. Emellett sokat nyomott a latban vonzódásom az északi tájakhoz. Ideiglenesen kezdtem az ittlétet, most is úgy gondolom, hogy hazatérek, de még néhány évig maradnánk...

## **Voltak-e beilleszkedési gondjaid?**

Nem. Kérdés, hogy egyáltalán beilleszkedtem-e? Mivel a munkahelyemen nem volt szükségem a finn nyelv ismeretére, ugyanakkor sok tanulnivalóm akadt az első évben, rövid és sikertelen tanulás után feladtam. Ettől eltekintve van néhány finn barátunk és ismerősünk, akik viszont jól beszélnek magyarul... Az érdekesség kedvéért talán most újra elkezdem a finntanulást.

## **Mivel foglalkozol?**

Villamosmérnöki diplomám van, főként programozó vagyok. Itt mélyebben megismerkedtem a távközlés egy keskeny szakterületével, terhelésterheléssel foglalkoztam három évig. Új munkahelyemen ugyancsak terhelésterheléssel foglalkozom, de teljesen más szakterületen. A munkán kívül kedves időöltésem a muzsikálás. Még gimnazista koromban ismerkedtem meg a népzenevel, s azóta furulyázással és kobzolásal szórakoztatom néha magam, ritkán másokat is. S mivel nem lehet jó népzeneész az, aki nem tud táncolni, én is táncolok - inkább a magam és párom kedvére, nem pedig színpadi bemutatás okán.

## **Milyen terveid vannak?**

Családi vonatkozásúak. Szeretném, ha kislányom Erdélyben kezdené az iskolát, tehát a távoli jövőben hazaköltözünk. Addig is csodálom a finn természetet.

## **Hogyan látod te Finnországot?**

A nyár csodálatos, a tél sötét, de szerencsére sok hóval megáldott, az emberek kedvesek - hát így ...

## **Mit tanulhatnának egymástól a finnek és a magyarok?**

Hadd kérdezzek vissza: különbözőek vagyunk, hát tanuljuk el egymástól a jót, a többit pedig felejtsük el??? Banalitás. Talán jobb lett volna honfoglalást tanulni a finnektől??? Vagy fordítva??? Nem tudok válaszolni...

## **Hogyan látod te az itt élő magyarokat?**

Kevesen vagyunk, de annál többfélék. Ennek ellenére - vagy éppen emiatt, mindenki megtalálja a neki megfelelő kis baráti társaságot, ahol jól érzi magát.

## **Mit tanácsolnál az itt élő többi magyarnak?**

Kinek-kinek más és más tanácsot lehetne adni, de nem vagyok az a fajta, aki tanácsokat osztogatna...

(Az interjút Vajda András készítette)



## **Nádasmenti néptáncok Leppavaaraban**

(avagy egy hét kalotaszegi Espooban)

Mikor a fa zöldülni kezdett, néhányan a Litkey István által életbentartott táncház látogatói közül összedugtuk a fejünket és kitaláltuk, hogy szervezzünk egy *táncot*. Azért táncot, mert már hiányzott egy kis intenzív táncot (egy igazi táncot ugyanis egy hétig tart, és délelőtt-délután oktatás folyik). Igazra sajnós a célközönség napirendje miatt nem futotta az időből, ugyanis majd mindenki dolgozik délelőtt, de egy délutánonkénti tanfolyamra sikerült húsz jelentkezőt összegyűjteni. Hosszas, néha akadozó szervezés után és a Finnországi Magyarok Egyesületének a támogatásával augusztus utolsó hetére minden együtt volt: terem, oktatók és résztvevők.

Kitűnő mesterekre akadunk a kolozsvári Both Zsuzsa és József személyében, akik mindenféle cselet bevetve csöpögtették belénk a hagyományos kalotaszegi tánc mikéntjét. Az alapoktól kezdve építettük fel a legényes, csárdás és szapora igen bonyolult de lenyűgözően szép mozdulatait, s ha a rövid idő miatt nem is lett palotához hasonló a tudományunk, egy takaros parasztházra (vagy inkább népkire) talán futotta ... S hogy izés-díszes is legyen, három népdallal és néhány csujogattással megfűszereztük.

Szeretnék köszönetet mondani elsősorban *Litkey Istvánnak*, aki néhány éve fellobbantotta és nem hagyja kialudni a helsinki magyar táncot lángocskáját, az oktatóknak az odaadó munkáért, a résztvevőknek a kitartásért, az FME-nek és B.A.-nak a támogatásért, valamint az Espoo-i Suomi-Unkari Seura alelnökének, *Erkki Vinkki* úrnak a terem biztosításáért.

Remélem mindannyian jól szórakoztunk és kedvet kaptunk a folytatáshoz !

(Veress Zoltán)



## **Gyenes István: Karácsonyfa**

Szobám  
sarkában a  
békesség fája  
zöld ruháján sok  
ezernyi szín,alatta fénylő  
melegségben a gyermeki világ  
játsszani hív. Játsszani, játszani,  
békében játszani gyermekem veled  
hagy játsszam még, körül táncolom veled  
a világot most, mikor mindenki érzelme ég.  
Nézem a fát és egyre jobban érzem a fenyő  
illatát, töprengem azon, hogy milyen jó lenne, ha  
örök maradna ez éjszakám. Csillagszórók a gallyak  
csúcán szórják a karácsony csillagát, béke csillagok  
röpdöső fényei  
szobámból  
szálljatok  
mind  
tovább.

## Év eleji programjaink

∴ **Január 21-én a Magyar Kulturális Központban, 18 órakor:** Előadások és beszélgetés **Az új bevándorlási törvény hatásai a finnországi magyar munkavállalókra 2004-ben** címmel. Sok itteni magyart érdekel és érint a téma.

Az FME meghívására három személy tart előadást: *Mirkka Mykkänen* asszony, a finn Munkaügyi Minisztérium illetékes osztályvezetője, *Nagyné Végh Mária*, a Magyar Nagykövetség konzula, valamint *Szalay László*, nagykövetségünk EU- tanácsosa. Az előadások után bőven van idő a kérdések megbeszélésére, valamint egy kávé-süti szünetre is. Élénk részvétellel számítunk! (Most itt van az alkalom, gyertek el, és faggassátok egyenesen az illetékeseket!)

∴ **Február 21-én 18 órai kezdettel** a hagyományos, jelmezes **Farsangi ünnepség** kerül sorra közös szervezésben a Finn-Magyar Társaság (FMT) Espoo-i tagozatával. A helyet és a menüt még nem döntöttük el, ezekről majd időben értesítünk.

∴ **Március 15-e** megünneplését, és az ehhez csatlakozó FME évi közgyűlését **március 13-án, szombaton, 15 órai kezdettel** tartjuk a Magyar Kulturális Központban.

∴ **Április 24-én** A Kulturális Központban: az MKTK és az FME közös programja: **Európaiság, magyarságtudat és identitás a csatlakozás küszöbén**  
A program moderátora Miklóssy Katalin történész, de a lényeg akkor is az utána következő VITAFórumon van!  
A fenti programokról részletesebben az FME honlapján vagy a Nagy Gábor 019-231 242-es telefonszámán, ill. e-postáján: [nagy.bigus@dnainternet.net](mailto:nagy.bigus@dnainternet.net) tájékozódhatok.

\*\*\*\*\*

**Leiki gondozás az FMGy szervezésében** az alppilai templomban (Kotkankatu 2, Helsinki):

**Protestáns Istentisztelet: december 13, 13 óra**

A Finnországi Magyar Gyülekezet (FMGy) október 26-án két felvidéki református vendéglelkész, Tanító Péter és Pólya Csaba vezetésével tartott magyar nyelvű istentiszteletet a szokott helyen, az alppilai evangélikus templomban. November 22-én a turkui evangélikus dómtemplomban, 23-án Helsinkiben az alppilai templomban tartott magyar nyelvű katolikus szentmisét Oláh Dénes, a kolozsvári Szent Péter templom plébánosa az FMGy szervezésében.  
Az aktuális finnországi gyülekezeti alkalmakról a gyülekezeti körlevelekben, az interneten található gyülekezeti honlapon (<http://www.angelfire.com/nb/fmgy>), illetve a finnországi magyarok internetes listáin keresztül kapnak értesítést a tagok és más érdeklődők.

\*\*\*\*\*

### Más magyar vonatkozású programok

◆ A Magyar Kulturális Központban:

Galéria (GalleriaU)

• Pócs Judit nemezmunkáinak kiállítása dec. 4-től január 15-ig

• 2004. január 23. - 2004. február 26. **Kortárs Magyar Akvarell -21** művész kiállítása a Magyar Vízfestők Társaságából

Folyosógaléria

• Nov.27 - dec.30. - Kunkovác László fotókiállítása: Pásztorélet

• 2004. január 2. - 2004. február 6. Tóth Szilvia **Városlakók** c. fotókiállítása

A Kulturális Központ programjairól rendszeres tájékoztatás a [www.magyarintezet.hu](http://www.magyarintezet.hu) címen található.

fme 4

◆ Másutt:

• 2004. január 9. péntek 18:00 - 20:00

**Varkaus múzeumában (Wredenkatu 5 A) Fischer György** kiállításának megnyitója. A kiállítás 2004. február 22-ig 10-17 óra között van nyitva.

• 2004. január 25. - 2004. február 1. - A Magyar Kultúra Hete 2004 **Kuopio**, több helyszínen.

A rendezvénysorozaton közel 100 magyar művész vesz részt.

## Kitekintő

### Tizenöt éves az Észtországi Magyarok Munkácsy Mihály Egyesülete

Észtországban magyarok? – kérdez vissza csodálkozva az, aki először találkozik a világnak eme kicsiny sarkába szakadt hazánkfiával. Pedig a magyar-észt kapcsolatok – a nyelvrokonoságnak a történelem kódéba vesző tényén túl – egész Báthory István uralkodásáig nyúlnak vissza, aki egyidőben volt Erdély fejedelmeként és lengyel királyként, Észtország (azaz a tartui püspökség) ura.

A *modern* magyarok döntő többsége a 70-es, 80-as években diákként ment a nyelvrokonokat szívesen látó tartui egyetemre Kárpátaljáról, így a ma ott élő első generációs magyarok többsége felsőfokú végzettségű és az egymáshoz tartozás, közös diákevek szoros köteléke fűzi össze.

1988 novemberében, az ébredező észt nemzeti öntudat árnyékában alakult meg – elsők között, pár lelkes ember összefogása révén – a **Munkácsy Mihály Kulturális Egyesület** Bán István vezetésével (aki mai napig elnöke). Akkoriban még – hivatalos adatok szerint – 241 magyar élt Észtországban, de a fizető tag-ság (a gyermekeket is beleértve) ma is közelít a százhoz.

Az elmúlt 15 évet az aktív kapcsolattartás, az észtsországi gyülekezet életre hívása, de néha bizony megtorpanások is jellemezték.

A jövő? Kis létszámuk ellenére az észtsországi magyarok az északi *hétágú síp* egyik fontos hangadója. Lelkes, energiát nem kímélő szervezőképességük példaként szolgálhat nekünk, finnországi magyaroknak is. Faludy György szavai visszhangzanak tetteikben: "nincs végünk – vagyunk és leszünk".

Az igen sikeres, 2003 november 15-én tartott megemlékező istentiszteleten és ünnepségen egyesületünket Lukácsfy Kristóf, Nagy Gábor és Vajda András képviselték és adták át mindannyiunk üdvözlését.

\*\*\*\*\*

A *Nyugat-Európai Országos Magyar Szervezetek Szövetsége*, amelynek egyesületünk is tagja- a VII. Kufsteini konferencián elfogadott dokumentumok szellemében több felhívást is intézett az EU különböző fórumaihoz, kimagasló politikai személyiségekhez az etnikai (nemzeti) kisebbségi jogoknak az Európai Unió Alkotmány Szerződésbe való beépítésére. A John Kerr főtítkárhoz, ill. a német külügyminiszterhez írott felhívások a [www.nyeomszsz.org](http://www.nyeomszsz.org) oldalán is olvashatók.

### Kedves Tagtársunk!

Tagdíjad a következő számlaszámra fizetheted:

**101130-220003 NORDEA.** Befizetésnél föltétlenül írd be a neved az üzenőmezőbe, hogy azért tudjunk azonosítani.... Évi tagdíjunk idénre csak **17,-EUR/család**, egyetemistáknak, diákoknak **9,- EUR**

**Figyelem!** A márciusi közgyűlés határozata alapján január 1-től a Nagy-Helsinki területén lakók **20,- EUR** tagdíjat fizetnek, míg az ország más vidékein lakók tagdíja csak **15,- EUR** lesz.